

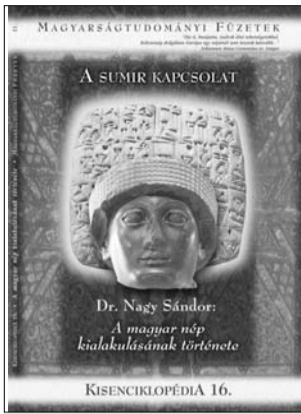
„A szerző a XI. századba visszanyúló nemesi család sarja. Már egyetemi hallgató korában, 1908-ban, elkezdte a sumir-magyar kapcsolat kutatását, az ősi magyar nyelv használatával. Magyarországon az elsők között volt, aki a régészet és a nyelvészet tudományát ötvözte történeti kutatásaihoz.

Az I. világháború idején egyetemi oktatóként dolgozott Budapesten. 1958-ban érkezett Amerikába, és több mint száz tanulmánya jelent meg a sumir-magyar kapcsolatról.

1972-ban, Karácsony idején, Floridában, Miami-ban Dr. Nagy Sándort és feleségét egy buszmegállóban fiatal feketék csoportja agyba-főbe verte, mert jómódú gazdag embereknek nézték őket. Az ott elszenvedett sérülésekbe, Dr. Nagy Sándor pár hét múlva, 1973. január 17-én, a kórházban belehalt. Felesége kiheverte a bántalmakat, ám ugyancsak pár héttel később egy útkeresztezésben egy autó halálra gázolta. Fiuk két évvel később szívinfarktus áldozata lett...”

– írta a *Magyarságtudományi Füzetek* 16. számának ajánlásában Botos László.

Tekintettel Dr. Nagy Sándor könyvének kiemelt jelentőségére, folytatásban közzétesszük a *Magyarságtudományi Füzetek* 16. számában megjelent mű teljes szövegét.

Dr. NAGY SÁNDOR

A magyar nép kialakulásának története

EDITORIAL TRANSYLVANIA KÖNYVKIADÓ
VÁLLALAT - 1968

A SZERZŐ ELŐSZAVA

Újat mondok, de nem új, hanem nagyon régi igazságot, amelyik azonban mindeztideig rejtve volt a magyar nép előtt. Ennek főoka első sorban az, hogy sem történetíróink, sem nyelvészeink nem tanulmányozták át az árpádkori kódexanyagunkat, vagyis a nyomtatásban is megjelent történeti és jogi okleveleinket. Egyetlen történetírónk sem hivatkozik ezekre, hanem amár mások által megírt, kész könyvekre. Így a régi tévedések tovább élnek. Pedig az árpádkori kódexanyagunk 63 vaskos, darabonként átlag 800 oldalas kötetet tesz ki, amelyekből a kutató történetíró pontosan meg tudja állapítani az árpádkori magyar nép társadalmi, gazdasági és jogi berendezkedését és ezek fejlettségét. Ennek az elhanyagolása miatt tévedtek el valamennyien a vogulszármazás útvesztőjében és nemcsak elhitték, hanem fölényesen hirdették is a magyar népek az oláh cigányok életszínvonalán élő és a legnyomorúságosabb életviszonyok között tengődő voguloktól való származását. Kitalálták azt is, hogy ezt a népet őserdei nyomortanyáin Kr. e. az V. században meghódította egy magára sokat adó törökfajú lovasnép, és az velük össze is házasodott. Ennek a násznak a szülőiteiből alakult volna ki azután a magyar nép. Tudják, hogy mekkora csoda ez, kedves Olvasóim? Ekkora még a világon sem történt, mert azok a török daliák, akik a vogul nőkkel ott az őserdőben összeházasodtak volna, akkor még meg sem születtek! Már pedig egy meg nem született leány nem tarthat lakodalmat, még a vogul mesében sem. Majd alább bizonyítani fogom, hogy a török nép Kr. u. a VI. század közepén született meg, a vogulok pedig Kr. u. a XII. században kezdtek szórványosan felszállingózni a mai hideg hazájukba. Majd alább azt is megírom, hogy miért kellett ezt a magyar népet lelacsonyító vogul mesét kitalálni és az egész világ elé kitalálni. 4 E mű megírásá-

nak ösztönző ereje sokat szenvedett és saját íróitól is leócsárolt, de balsorsában is nagyszerű fajtánk szeretete és nagyrabecsülése. Tudom, hogy milyen nehéz egy megrögzött szokást elhagyni. Még nehezebb egy szenvedélyről lemondani. De legnehezebb egy téves felfogást, egy helytelen tudományos meggyőződést az emberek széles rétegében, de különösen a szakemberek tudatában megváltoztatni. És e könyv szerény írója e nagy és nehéz feladatra vállalkozott, még pedig a siker reményében, mert olyan ősi, perdöntő bizonyítékokat tár a nagy nyilvánosság elé, amelynek létét és döntő erejét letagadni nem lehet! Dr. Nagy Sándor

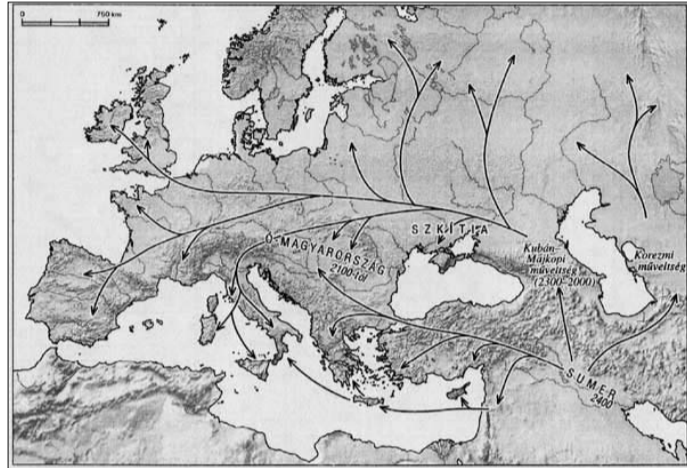
I. A TELEPHELY TANÍTÁSA

Magyarország az északi mérsékelt égövön az északi szélesség 43-ik fokától a 49-ig terül el. Körülbelül egyenlő távolságra van a forróégv határát jelentő Ráktérítőtől és az északi örök hó és jég határát jelző északi Sarkköről. Így sem a nap égető heve, sem a tél dermesztő hidege nem teszi az éghajlatát és az ott tartózkodást kellemetlenné.

A délszaki növényeket kivéve földjében minden megterem, ami az emberi életet nemcsak táplálja, hanem kellemessé és változatosá is teszi. Nemcsak az éghajlata mentes a szélsőségektől, de a csapadékviszonyai is mentesek tőlük. Szántóföldjének felső, termőrétege – humusza eléggé vastag rétegezésű és jó talajműveléssel bő termést ad. Hegyei minden szükséges ércanyagot bőven tartalmaznak, sóbányái pedig az ország sószükségletét ellátják. A vízrendszere a legtökéletesebb egész Európában, de különösen gazdag volt vízrajza az ősi időben. Minden ősi települési falujának megvolt a saját tava, folyója, patakja, vagy ere, amint azt az árpádkori okleveleink oly bőven bizonyítják. Vizeinek halbősége is hozzájárult a lakosság könnyebb és biztosabb megélhetéséhez. Ez az ország azonban nemcsak Európának, hanem Európát még az ősidőben ellepő árjanépek tengerének is a közepén van, még pedig úgy, hogy ennek a tengernyi népek az északi határai, telephelyei, otthonai az északi jégövel határosak. Az árják kivándorlásának ösztönzőereje az volt, hogy esőtlen, száraz klímájuk miatt az ősi föld csak gyér lakosságot tudott eltartani. Jellemző pld. Perzsia esete, ahol ma is az ősi árják utódai élnek s ahol 1 négyzetkilométer területen ma is 12 ember él, Magyarországon pedig 105. Éppen azért, már a történeti idő előtt az árják ellepték Indiát, Kisázsiaát, ahonnan azután állandóan nyomult az emberfeleslegük az üres európai földrészekre, még pedig oly lét-

számmal, hogy a jégkorszakot átvészelt fehér európai fajtát is mindenütt magukba olvasztották. 6 Ennek nyomai különösen a germán és szláv népeknél található meg, mert az árja és az őseurópai fehér fajta nyelvkeveredése hozta létre a germán és szláv nyelveket. Mindkét nyelv Európában alakult ki és nem készen került oda, amint azt különösen számos német nyelvész hirdeti. A germán és szláv nyelvekkel is úgy vagyunk, mint a magyarral. Egy csomó ázsiai nyelvvel meg lehet állapítani rokonságukat, de a közvetlen leszármazást egyikből sem, mert mindegyik önállóan fejlődött ki a ráható nyelvi tényezők és törvények ere-dőjeként. Ez a kis turáni népsziget pedig az árjanépek nagy tengerében már az ősidőktől fogva nemcsak megvetette a lábát, hanem fenn is tudta tartani ott magát. Vajon véletlen-e ez, vagy pedig a történelmi erők egymásra hatásának, mérkőzésének az eredménye? Véletlen nem lehet, mert az nem történelmet formáló, kialakító

erő. A történelem az egymással folyton mérkőző erők egymásra hatásának átmeneti, vagy végleges eredője. A véletlen fogalmilag sem lehet állandó erőtenyező, bár néha döntőhatással van úgy az egyes emberek, mint a nemzetek életének fejlődésére is. **Tehát akkor az a kicsi sziget a nagy árjatenger közepén csak a történeti erők mérkőzésének eredménye lehet!** De ez akkor mit bizonyít? Azt, hogy ha a Kárpátmedencében nem turáni nép vert volna gyökeret már az árják vándorlása előtti ősi időben, akkor ott is az árják bokrosodtak volna el, mint körülötte minden irányban egész Európában! Továbbá, ha számbeli leg nem lettek volna többen, azon a nehéz terepen, mint a később, de velük egyidőben is hazát kereső, egymást is szorító, kergetőes közük, néhol pedig rájuk települő árjacsoportok, akkor az ő nyelvük veszett volna el ott idővel, mert nyelvkeveredés esetén mindig a többségi nyelv marad meg és a kisebbségé szívódik fel, ha valamilyen erőszakos tényező hatóereje nem működik közre, (például iskolai nyelvtanítás). A germán nyelv a Skandináv félsziget déli részén alakult ki, a szláv pedig a Visztula és Dnyeper középfolyásának vidékén. 7 Minden népek és nyelvnek csak az alkatrezeit lehet olyan helyre vinni, ahol már előbb egy más nyelvű nép elterebélyesedett. A nyelv is meg a faj is csak olyan helyen marad meg eredeti és érintetlen tisztaságában, ahol emberek még nem laktak. Másutt nyelv és fajkeveredés következik be. Ezért nincs Európában

sem tiszta faj, sem tiszta nyelv. A turáni népek és nyelvek közül pedig melyik volt az a többségi nép és nyelv, amelyik minden melléje vagy reája települőnépet vagy elűzött, vagy felszívott ott a Kárpátmedencében? Kétség kívül az a nyelv és az a nép, amely minden viharon és vészen át megmaradt, amely nyelvet így ott ma is beszélnek. A nép pedig nem lehet más, mint amelyik ezt a nyelvet már az ősidőben beszélt és megtudta tartani a mai napig. Azt hiszem, hogy e tisztim elméleti következtetésem és megállapításom gondolatfűzési rendjében, logikájában sem törés, sem elhajlás nincs. **Ebből pedig szigorú logikával az következik, hogy a mi mai magyar nyelvünk őse már jó pár ezer évvel előbb ott volt a Kárpátmedencében mint Árpád vezér honfoglaló serege, amelyik csak 896-ban Kr. u. telepedett ott le.** Mert, ha az árjanépek a magyar honfoglaláskor már az északi szélesség 60-ik fokáig kénytelenek voltak felhúzódní, akkor az 1500 km-rel délibb fekvésű tehát sokkal kellemesebb éghajlatú és termékenyebb Kárpátmedence nem lehetett olyan üres vagy gyér lakosságú, mint amilyenek a vogulista történetírók hirdetik, mert akkor ezek az árják nem felfelé a hideg övbe húzódtak volna, hanem az üres vagy gyér lakosságú és kellemes éghajlatú Kárpátmedencébe! Ennyi ésszerűséget ugyebár legalábbis fel kell tételeznünk azokról a hidegagyú árjáról? Épp ezért ez a tisztán elméleti megállapításom feltétlenül elbír minden kritikát, még a kákán csomót keresők bírálatait is. Azért az igazsághoz vezető útnak első mérföldkövétől nyugodtan választhatom, sőt elsőszámú alapigazságnak is minősíthetem. De természetesen történelmi tényekkel és igazságokkal is elfogadhatóvá kell tennem ez állítást. Bizonyítani kell tehát, 8 hogy a Kárpátmedence már az ősidők óta emberileg lakott és aránylag népes terület volt. Továbbá bizonyítani kell azt a tényt is, hogy az őstelep nép beszélt az a nyelvet, illetve annak őst, amit mi ma beszélünk és magyar nyelvnek nevezünk. Ezt úgy kell érteni helyesen, hogy a mai nyelvünknek egy kezdetleges őst beszélték, mert az emberi nyelv is alá van vetve annak a nagy törvénynek, amit fejlődésnek, szóval változásnak nevezünk.

Sumér ékírás Székely rovás

	Rene labat	Székely rovásjelek
No. 13	𐎠 𐎡 𐎢 𐎣	DINGIR D
381	𐎤	UD, E E
230	𐎥	GAG G
589	𐎦 𐎧	HA H
480	𐎨	IS, IL I
461	𐎩 𐎪	KI, KE K
330	𐎫	LU L
144	𐎬	DUMU M
383	𐎭	PI P
483	𐎮 𐎯	RI R
381	𐎰	UD, TAM, TU T
562	𐎱	UH U
393	𐎲	UTU Ü

(folytatjuk)